

Keuruun avoimet 3D- jousiammuntakilpailut 19 – 20.5 2018

Keuruun liikuntakeskuksen maastossa järjestetyissä maastojousiammuntakilpailuissa ei voinut ainakaan ilmojen haltijaa syyttää vallinneista olosuhteista, sillä kaksipäiväiset Keuruun Jousen järjestämät virallisesti epäviralliset 3D kisat käytiin todella kauniissa ja lämpimässä kevätssä ja jopa paremmassa kuin mitä useana aiempana vuotena koko kesänä on päästy kokemaan, mutta tietenkinhän näin lämpimänä keväänä muutkin kuin jousiampujat ovat heränneet liikekannalle eli hyttysset , itikat tai kuka näitä siivekkäitä ja turhankin innokkaita verenimiöitä haluaa mitenkäkin nimittää tai nimitellä, mutta onneksi nämä ”ötökät” tais ollakkin ainoita joilla oli verenmaku suussa näissä karkeloissa tai ainakin jos osallistujien ilmeistä voi jotain päätellä...

Mutta niinpä vain nämäkin luontokappaleet kuuluvat yleensä Suomen kesään ja täällä järjestettäviin ulkoilmatapahtumiin, mutta tokihan näihinkin kuten muidenkin ”piikittelijöiden” tekemisiin on syytä varautua ja oman allergisuuden mukaisesti muistettava riittävästi suojautua, tosin joskus voisi vain kuulosuojaimet olla paras keino suojautua tietäntyylliseltä piikittelyltä, no mutta kaikkinsa nämä on tähän harrastukseen kuuluvia, eikä niinkään vikoja vaan ominaisuuksia.

Keuruulla kisa järjestettiin kahtena eri päivänä, siten että ensimmäisenä ammuntapäivänä tähtäiltiin kahdella nuolella ja yksi nuoli aina yhdeltä merkkipaalulta ja nämä paalutukset olivat yleensä hieman eri etäisyydellä toisistaan. Toisena kisapäivänä olikin vuorossa yhden nuolen kilpailu hieman eri etäisyyksistä kuin edellisenä kisapäivänä ammutut.

3D- figuureita oli ripoteltu kahteen eri vaikeusastetta olevaan maastoon, siten että rata A oli metsäisempi ja korkeuseroltaan hieman vaativampi kuin rata B.

Radalla A oli yhteensä 19 kpl:tta eri etäisyyksille maaleiksi tarkoitettuja eläinhahmoja ja maksimi etäisyys oli sillä radalla 50 yardin pituinen. Rata B oli 35 yardin maksimietäisyydellä ja maaleja oli yhteensä 21 kpl:tta. Järjestävä seura oli hyvin ideoinut B radan ja sen pääanti olikin, että kynnyks osallistua kilpailuun saataisiin mahdollisimman helpoksi ja ettei maasto itsessään hankaloittaisi liiaksi kilpailuun osallistumista ja siten B radalla olikin lajia vähemmän harrastaneiden tai muutoin oman kuntonsa huomioiden leppoisaampi suoritua itse kilpailusta ja keskittyä enemmän omaan ampumiseensa kuin maastossa liikkumiseen, tähän ei toki missään muodossa vähennä niiden kilpailijoiden suoritusta ketkä kiersivät vain tätä B rataa, sillä loppulaskennassa kaikki saavutetut pisteet olivat tasan samanarvoisia oli ne hankittu sitten kummalla radalla hyvänsä.

Pistelaskennasta sen verran että kahden nuolen kilpailussa kummankin nuolen pisteet laskettiin yhteen ja osumasta oli mahdollista kuitata 10,8 tai 5 pistettä aina osumien mukaan tai luonnollisesti ohiammutut olivat tasan 0 pisteen arvoisia, yhden nuolen kisassa vastaavat pistealueet olivat 20,16 ja 10 pistettä, joten jokaisella ohiammunnalla jäi aina vähintään 10:n pisteen takaajoasemaan kanssakilpailijaan nähden.

Pääasiassa A radalla saatiin lisäjännitystä maaston vaativuuden takia tai lähinnä sen mikä 3D-figuureiden ympäröivä eli alla, sivulla tai päällä oleva materiaali oli, koska sen vuoksi ohiampuminen saattoi tarkoittaa vierailua ampujan kukkarolla, sillä yleensä mikä tahansa näistä mainituista suunnista helposti aiheutti vauriota nuolelle ja tai mikä ehkäpä vieläkin tätä taloudellista menetystä pahempaa oli sen ohi tai ”oho” laukauksen aiheuttama epäonnistumisen tunne ampujan itsetunnolle. No sinänsä näitä ”virheitä”ei kannata jäädä liiaksi miettimään, koska jossain vaiheessa onnistuminen ruhtinaallisesti palkitsee tehdyt virheet... uskokoon ken tahtoo... mutta kyllä ainakin allekirjoittaneella tätä uskoa koeteltiin ihan huolella, etenkin

kilpailun toisena päivänä, siinä yhden nuolen kisassa, koska jo seitsemättä maalia tähtäillessä alkoi tuntua, että eiköhän tämä ollutkin taas tältä päivältä tässä ja pitänee varmaan enää vaan keskittyä mustikoiden kukinnan seurantaan, mitä muuten maastossa olikin yllättävän paljon. Jaa niin se mikä sai aikaan tuollaisen uskonpuutteen niin oli se oman tekemisen järkkymätön tasaisuus, järjestään kuusi ohiamuttua ennen seitsemättä kohdetta! ja aina vain "finländ zero point" kaikui korvissa, sama tuttu lausahdus kuten hyvin usein Suomalaisten kisamenestyksestä on saatu kuulla eräässä Eurooppalaisessa musiikkikilpailussa.

Pikainen neuvonpito ryhmäläisten kanssa ja "kaffe"paussi siihen paikkaan sai mielen muuttumaan ja taas kertaalleen säästy jousi ja nuolet nuotiopuuksi joutumiselta ja niinpä se vaan menee että taas osuman sattuessa kohdilleen oltiin jälleen innosta mykkyrällä ja analysoitiin osumat tarkkaan sekä kilpaa keuhuttiin miten "fantastico" laji tämä onkaan.

Tottapa toinenpuoli on tässäkin tarinassa ja sekin on lähes varmaa että tämän harrastuksen parissa pääsee kokemaan vähintään nämä kolme seuraavaa tunnetilaa , ylämäkeä, alamäkeä ja välillä taasen seesteisen tasaista ihan noin niinkun maastoammunnassa maaston muotoja mukaillen tietysti kuuluukin mennä.

Kilpailuun oli osallistunut ihan mukavasti ampujia lähes jokaisesta ilmansuunnasta eri puolilta Suomea ja sen on aina järjestävälle seuralle kiitoksen osoitus jos osallistujia on muualtakin kuin omasta seurasta. Kiitosta toki kuului myös järjestetystä ruokailumahdollisuudesta, mikä oleellisesti vähensi omien eväiden raahaamista maastolenkeille. Osallistujien määrään toki vaikuttaa huomattavasti myös se että matkat on kisoihin yleensä suht pitkiä ja etenkin näin kevät- ja kesäviikoloput ovat yleensä aika kortilla ja kaikenlaista menoa ja melskettä tahtoo jokaisella olla tiedossa usealle viikonlopulle.

Tähän voi kuitenkin hyvin lisätä kuulemani viisaus, että "sehän on vaan valinta kysymys", mikä pitääkin täysin paikkansa ja se on juurikin niin. Se toki onkin sitten ihan eri tarina minkä asioiden suhteen kunkin pitää valintaa tehdä ja kuka tai mikä siihen valintaan loppujen lopuksi eniten vaikuttaa...

Kaikkienensa Keuruun kisat olivat leppoisan mukavat ja varmaan paljon tuli erilaisia onnistumisia ja kokemuksia useammalle mukana olleelle ja toivottavasti kaikki myös saivat itselleen jotakin kotiin viemiseksi, jos ei muuta niin ainakin muistinsyövereihin lisää täytettä.

Kuitenkin jos ja kun jotain parannettavaakin on ja yleensä onkin hyvä sopivasti korvat höröllään olla ja kuunnella, jotta niitäkin ehdotuksia ja toiveita voi saada kiinni mitä osallistujat tarinoivat oli ne sitten omat tai muualla järjestetyt kisat ja usein paljon kisoja kiertävillä on niitä kokemuksia ja näkemyksiä myös laajemmalla näkökannalla. Näissäkin kilpailuissa jonkin verran porinaa liittyi tulosten informointiin tai lähinnä niiden informoinnin puutteeseen, sillä vaikka ei ihan virallista kilpailua ollut tarkoitus järjestääkään niin mielenkiintoa on kuitenkin tietää tulostaso muihin kilpailijoihin verrattuna ja siten vähän omaa suoritustaan peilata muiden tekemisiin, mutta tämäkin liittyy hyvin pitkälti seuraavaan lauseeseen.

Kisoja on ja tulee edelleen, mutta tekijöitä niiden järjestäminen vaatii ja kuten näissä ns talkoo meiningillä järjestettävissä tapahtumissa usein on niin niitä aktiivisia tekijöitä ei tahdo ylenpalttisesti olla.

Näinhän se vaan tahtoo olla, että joka tehtävä vaatii tekijänsä ja vaikka se "joku" tekijänä onkin kovin monessa mukana niin välttämättä sekään ei aina joka paikkaan kerkiä, silloin olis varmaan pyydettävä se "joku-muu" jeesaamaan.

Kiitokset järjestävälle seuralle hyvin järjestetyistä kilpailuista ja kanssa "matkustajille" hyvästä meiningistä!